

РЕШЕНИЕ

№ 6846

гр. София, 30.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2959** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област Д., [община]-селска, [населено място], у. „Първа“ № 1, срещу Решение № Ж-116 от 13.02.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението тъй като е постановено при съществено противоречие с процедурата. КЕВР не е приложила разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ и в съответствие с чл.22, ал.5 от ЗЕ и чл.147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката е следвало да даде задължителни указания по прилагане на закона от страна на [фирма] (сега „Е. Север“ АД) за заплащане на изграденото съоръжение.

В с.з. жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и направените с нея искания. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като необосновано, незаконосъобразно, неоснователно и противоречащо на влязло в сила съдебен акт. Моли да му бъдат присъдени разноските по делото.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения, изложени в съдебно заседание, моли, тя да не се уважава. Претендират се разноски и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована не се представлява в съдебно

заседание.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От фактическа страна е установено от административния съд, че производството пред КЕВР е образувано на основание чл. 22, ал.1, т.1 от ЗЕ, във връзка с чл. 2, т. 2 и чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ) по жалби с вх. № Е-12-00-241/26.08.2015 г. и № Е-12-00-241/03.09.2015 г., подадени от [фирма] срещу [фирма] (сега „Е. Север“ АД) относно отказ за присъединяването на обект: "Фотоволтаична електроцентрала" (Ф.), финансиран по мярка № 311 от Европейската програмата за развитие на селските райони.

С Решение № Ж-76 от 28.10.2016 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране е приела, че жалбите на [фирма] са неоснователни, поради което на основание чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл.22, ал.1, т.3 от Закона за енергетиката прекратява преписката, образувана по жалби с вх. № Е-12-00-241/26.08.2015 г. и Е-12-00-241/03.09.2015 г. на [фирма] срещу [фирма] (сега „Е. Север“ АД).

Решение № Ж-76 от 28.10.2016 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране е оспорено по съдебен ред само в частта във връзка с направените изводи от КЕВР относно начина на формиране на цената на стоманено решетъчен стълб (СРС) и жалбоподателят е искал да се отмени решението на КЕВР в тази му част, и реши спора по същество. По оспорването административният съд е отхвърлил жалбата, като е изложил от фактическа страна обстоятелствата, посочени в оспорения административен акт и въз основа на приложените по делото писмени доказателства.

С Решение № 155 от 15.11.2019 г. ВАС е отменил Решение № Ж - 76 от 28.10.2016 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране в частта му по т. 2, във връзка с направените изводи относно начина на формиране на цената на стоманено решетъчен стълб (СРС), постановено по жалби с вх. № Е-12-00-241/26.08.2015 г. и № Е-12-00-241/03.09.2015 г., подадени от [фирма] срещу [фирма].

С молба [фирма] с вх. № Е-12-00-241/04.12.2019г. моли Комисия за енергийно и водно регулиране да предприемат незабавни действия, свързани с дадените от ВАС задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, досежно подадените от [фирма] жалби с вх. № Е-12-00-241/26.08.2015 г. и № Е-12-00-241/03.09.2015 г. по описа на КЕВР.

С Решение № Ж-116/13.02.2020г. КЕВР прекратява административното производство, образувано по жалби с вх. № Е-12-00-241/26.08.2015г. и № Е-12-00-241/03.09.2015г. срещу [фирма], което решение жалбоподателят оспорва в настоящото производство пред Административен съд – София град.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществуто ѝ, съдът взе предвид следното:

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, като съгласно ал. 7 редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а това е Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката (Наредба № 3). Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

Оспореното по настоящото дело решение е взето на закрито заседание на КЕВР. Съдът приема, че решението е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма. Не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила при приемане на процесното решение.

По отношение съответствието с материалния закон и с целта на закона съдът счита, че решението е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми, мотивирайки се със следното:

Със заповед № 3-Е-254 от 12.12.2019 г. на председателя на КЕВР е назначена работна група, която да разгледа и анализира жалбите на жалби с вх. № Е-12-00-241/26.08.2015 г. и вх. № Е-12-00241/03.09.2015 г., подадени от [фирма] срещу [фирма] по отношение на искането на [фирма] за задължаване на оператора на електроразпределителната мрежа да изплати изграденото от жалбоподателя енергийно съоръжение.

КЕВР е изискала от електроразпределителното дружество становище по преписката с писмо от 19.12.2019 г.

С оглед на новата фактическа обстановка по случая и предвид указанията на ВАС и доказателствата, събрани в хода на административното производство пред КЕВР, административният орган е постановил решение № Ж-116 от 13.02.2020 г., с което прекратява административното производство, образувано по жалби с вх. № Е-12-00-241/26.08.2015 г. и вх. № Е-12-00241/03.09.2015 г., подадени от [фирма] срещу [фирма] по отношение на искането на [фирма].

С Решение № Ж-116 от 13.02.2020 г. КЕВР е достигнал до правилните правни изводи при постановяване на оспорения административен акт, а именно, че [фирма] е спазило разпоредбите на нормативната уредба и сключените договорености за присъединяване на фотоволтаичната централата (Ф.) към електроразпределителната мрежа на Дружеството.

Съгласно Договора за присъединяване, Ф. е присъединена чрез енергийни съоръжения, а именно изградените от производителя нов СРС и електропровод средно напрежение, които служат единствено за хранването на обекта му. Изграждането на въпросните енергийни съоръжения не могат да се определят като развитие на електроразпределителната мрежа, тъй като изграждането им е предизвикано от необходимостта от присъединяване на централата към мрежата на Дружеството.

Направените разходи се явяват преки и непосредствени и се отнасят само към присъединяването на централата. [фирма] е определило цената за присъединяване на обекта въз основа на предизвиканите от производителя разходи за присъединяване на Ф.. Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ „Разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект на производител към съответната мрежа до границата на собственост на електрическите съоръжения са за сметка на

производителя“. Границата на собственост в настоящия случай е именно мястото на присъединяване на новоизградения СРС към електроразпределителната мрежа на Дружеството.

При така направените правни изводи следва, че производителят [фирма] дължи на [фирма] цена за присъединяване, която е равна на преките и непосредствени разходи за изграждане на присъединителните съоръжения за обекта му, които не са част от електроразпределителната мрежа и захранват единствено Ф. на жалбоподателя.

Предвид разпоредбите на чл. 60, ал. 5, т. 2, чл. 60, ал. 7 и чл. 61, ал. 3 от Наредба N2 6 от 2004 г. за присъединяване на производители и потребители към преносната и разпределителни електрически мрежи (отм.), [фирма] изцяло компенсира направените от производителя разходи за изграждане на присъединителните съоръжения срещу дължимата от него нормативно определена цена за присъединяване. Включването на стойността на СРС в цената за присъединяване от страна на Дружеството е изцяло съобразено с нормативните изисквания и е правилно.

Воден от горното и на основание чл. 172 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд – София-град, III отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Жалба с вх. № Е-12-00-241/05.03.2020 г., подадена от [фирма] с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област Д., [община]-селска, [населено място], у. „Първа“ № 1, срещу Решение № Ж-116 от 13.02.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), БЕЗ УВАЖЕНИЕ като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област Д., [община]-селска, [населено място], у. „Първа“ № 1, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) с код по БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С. (столица), [община], [населено място], район „О.“, [улица], представлявана от Председателя И. Н. И., съдебни разноски в размер на 200,00 /двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: